

správce ze dne 15. listopadu 1923 vysvětluje, že Marie Sch-ová byla již od podzimu 1922 ve stavu insolvence. Že žalovaná zajištěním svých pohledávek nabyла před jinými věřiteli zvláštní výhody, je nesporno a důkazu opačné námitky dle čís. 1 Šu 30 konk. ř. tedy nepodala. Výhoda spočívá tu objektivně již v samém plnění. Na úmyslu dlužníkově a subjektivní vědomosti věřitelově nezáleží a jsou proto výtky dovolání v tom směru nerozhodné. Protože věřitelka neměla na takovou výhodu vůbec, nanejvýš v té způsobě, a v tom čase nároku, jest zajištění odporovatelným. Žalovaná neměla takového nároku. Tvrdí sice, že bylo již z příčiny knihovního poznamenání pořadí umluveno, že má býti vyhotoven dluhopis a pohledávka knihovně vtělena, kdyby mimo očekávání nebyla za krátko zpět splacena. Avšak v tom ohledu možno poukázati na ustanovení Šu 1368 obč. zák., že úmluva o dání zástavy není ještě smlouvou zástavní. Těžisko celého právního jednání v tomto sporu dle zjištěných okolností spočívalo ve zřízení zástavní listiny jako právního důvodu a v knihovním vkladu na základě této listiny, jímž žalovaná nabyла zástavního práva a tudíž zvláštní výhody před ostatními věřiteli v době, kdy úpadkyně byla již dávno insolventní. Proto knihovním poznámkám pořadí dle Šu 53 a násl. knih. zák., kteréž ostatně samy ještě spadají do doby 60 dnů (§ 2 (2) a § 30 konk. ř.) před zavedením vyrovnacího řízení, nelze přiznati v tomto případě jiného právního významu než jak jest vzhledem na § 56 knih. zák. a § 13 vyr. řádu vyložen v napadeném rozsudku, totiž že jde o ustanovení rázu pouze formálního, jež se nedotýká věcné stránky vkladu, který posuzován býti musí dle norem vztahujících se na hmotnou stránku věci. Ale jsou dány též předpoklady odporovatelnosti knihovního zajištění dle čís. 1 Šu 31 konk. ř. Jest nesporno, že žalovaná patří mezi blízké příbuzné úpadkyně dle Šu 32 konk. ř. Dle Šu 31 (2) konk. ř. nemůže se žalovaná vymlouvatí nezna-lostí insolvence dlužnice, protože v době knihovního zajištění, tedy právního jednání pro ostatní věřitele beze sporu škodlivého, nebylo vyrovnací řízení ještě zastaveno. Že dlužnice byla objektivně insolventní a od které doby, o tom byla již zmínka. Možno tedy vším právem uznati na bezúčinnost knihovního zajištění také zejména s hlediska tohoto zvláštního předpisu zákona, na který se žalující strana rovněž na odůvodnění svého nároku odvolávala.

#### Čís. 4795.

**Byla-li složena na soudě požární náhrada za nemovitost, jež byla exekučně prodána, spadá do rozvrhové podstaty a jest o vydání její rozhodovati exekučnímu soudu.**

(Rozh. ze dne 10. března 1925, R II 10/25.)

Soud první stolice rozvrhl k žádosti knihovních věřitelů pojištěnce v nesporném řízení požární náhradu, složenou za nemovitost, jež byla zatím exekučně prodána. Rekursní soud napadené usnesení částečně změnil. Nejvyšší soud zrušil usnesení obou niž-

ších soudů jako zmatečná a odmítl žádost knihovních věřitelů o zaplacení jich pohledávek z požární náhrady.

### D ů v o d y:

Jde o rozdělení, pokud se týče vydání požární náhrady, uložené po rozumu Šu 1425 obč. zák. na soudě. Na usedlosti, již se náhrada týče, vázne zástavní právo pro více pohledávek. Uložená požární náhrada byla sice podle pojišťovací smlouvy (§ 35) určena k znovuzřízení vyhořelých budov, ale k tomu nedošlo a se strany pojištěnce, Marie M-ové, ježto usedlost čis. 34 vl. čis. 33 v T. byla zatím exekučně prodána, dojíti nemůže. Po rozumu Šu 457 obč. zák. a Šu 215 ex. ř. (srovnej též jud čis. 162 bývalého nejvyššího soudu) nastupuje tudíž složená na soudě požární náhrada na místo shořelých budov, spadá do exekuční rozvrhové podstaty za prodanou usedlost a jest ji rozdělití a ji k vydání poukázati výhradně příslušným exekuční soud. Učinil-li tak, jak se stalo v tomto případě a k tomu přes to, že exekuční soud již rozvrhové řízení zahájil a požární náhradu do rozvrhové podstaty pojal, soud v řízení nesporném, jest řízení toto a na základě něho vydané usnesení prvního i rekursního soudu zmatečným (§ 1, 16 nesp. pat. a § 42 j. n.), a bylo k dotyčné výtce v dovolacím rekursu Marie M-ové, obsažené ve výtce nezákonnosti napadeného usnesení, usnesení ta zrušiti a žádosti o vydání požární náhrady v řízení nesporném odmítnouti. Na věci pokud se týče vydání částky 10.665 Kč 14 h hromadné sirotčí pokladně nemění ničeho okolnost, že Marie M-ová s vydáním tím souhlasila, to tím méně, že její souhlas nestačil, ježto byli tu ještě jiní ohledně požární náhrady oprávnění, najmě hypotekární věřitelé, ti k jednání nebyli přibráni (§ 2 čis. 4 nesp. pat.) a jejich souhlas scházel.

### Čís. 4795.

**Při exekuci na pohledávku nutno v exekučním návrhu udati i její právní důvod.**

(Rozh. ze dne 10. března 1925, R II 51/25.)

Soud první stolice povolil ku vydobytí peněžité pohledávky exekuci na pohledávku dlužníka proti společenstvu A., rekursní soud exekuční návrh zamítl. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

### D ů v o d y:

Dle Šu 54 čis. 3 ex. ř. má návrh na povolení exekuce obsahovati všecka udání, která dle povahy toho kterého případu jsou důležitá pro nařízení, jež má povolující nebo exekuční soud vydati v zájmu vedení exekuce. Při exekuci na pohledávky nutno tudíž udati přesně jméno a bydliště poddlužníkovo, právní důvod pohledávky, na niž se vede exekuce a její výši (viz Neumann: Komentář k exekučnímu řádu 2. vydání str. 243, sbírka úředních formulářů čis. 275). V exekučním návrhu,